

วัตถุประสงค์ในการออก พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560

- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภาษีสรรพสามิต
ให้มีความทันสมัย โปร่งใส และเป็นสากล
- รวมกฎหมายสรรพสามิตเดิม 7 ฉบับ มาไว้ในฉบับเดียว
เพื่อเอกภาพใน การบังคับใช้

สินค้าและบริการ ที่เรียกเก็บภาษีสรรพสามิต ตาม พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560

นิยาม

สินค้า หมายถึง สิ่งที่ผลิต หรือนำเข้า

เฉพาะสินค้าที่ระบุไว้ในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ท้าย พรบ.)

ผลิต หมายถึง ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือ แปรสภาพสินค้า

หรือ กระทำการอย่างใด อย่างหนึ่ง ให้มีสินค้าเกิดขึ้น ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“กฎหมายกำหนดให้การผลิต มีผลให้ผู้ผลิตสินค้า มีสถานะเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม”

คำอธิบาย ความหมายว่า ผลิต (เพิ่มเติม)

การผลิต มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ

1. การกระทำจากสิ่งที่ยังไม่เป็นสินค้า ให้เป็นสินค้า (ที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต)

1.1 **ทำ** คือ เริ่มตั้งแต่นำวัตถุดิบเข้าสู่กระบวนการผลิตจนผลิตเสร็จสมบูรณ์ เป็นสินค้าสำเร็จรูป

เช่น สุรา น้ำหอม ...

1.2 **ประกอบ** เป็นการนำเอาชิ้นส่วนต่าง ๆ มาประกอบเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต เช่น รถยนต์

1.3 **ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง** ให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

คำอธิบาย ความหมายว่า ผลิต (เพิ่มเติม)

2. การกระทำต่อสิ่งที่เป็นสินค้าที่อยู่ในพิกัด อัตราภาษีสรรพสามิตอยู่แล้ว ถือเป็นการผลิตด้วยได้แก่

2.1 **ปรับปรุง** นำสินค้าที่มีอยู่ไปปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้น

2.2 **แปรรูป** คือ การกระทำต่อสินค้าให้มีรูปร่างของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ เช่น

2.3 **แปรสภาพ** คือ การนำสินค้ามาทำให้สภาพเดิมเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ โดยสินค้าที่ผ่านการแปรสภาพ ยังคงเป็นสินค้าในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

การผลิต มีผลให้ผู้ผลิตสินค้า มีสถานะเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และมีหน้าที่ตามกฎหมาย

การนำเข้าสินค้าในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ผู้นำเข้าสินค้า มีหน้าที่ เช่นเดียวกับ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ต้องจดทะเบียน แจ้งราคาขายปลีกแนะนำ ยื่นรายการภาษี และ

ชำระ**หนี้**ตลอดจนหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

โรงอุตสาหกรรม

หมายถึง สถานที่ผลิตสินค้า ที่ต้องมีการควบคุม เพื่อให้การจัดเก็บ

ภาษีสรรพสามิตเป็นไปโดยครบถ้วน ถูกต้อง

(ความรับผิด ในอันที่จะต้องเสียภาษีสรรพสามิตสินค้าที่ผลิต เกิดขึ้นใน
เวลาที่นำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม)

ผู้ประกอบการ

หมายถึง เจ้าของ โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าในพิกัด

อัตราภาษีสรรพสามิต และให้หมายถึง ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่น ซึ่ง

ต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงงานอุตสาหกรรมด้วย

ผู้นำเข้า

หมายถึง ผู้นำเข้าสินค้าในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

เข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ผู้นำเข้า มีหน้าที่ ตามกฎหมาย เช่นเดียวกับ ผู้ผลิตสินค้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

อำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมสรรพสามิต

(ตาม พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560)

- กำกับดูแล และการบริการ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต
- การประกาศราคาขายปลีกแนะนำเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี
- การออกระเบียบเรื่องวิธีการคำนวณปริมาณ หรือมูลค่าของสินค้า เพื่อเสียภาษี
- ปฏิบัติราชการตามนโยบายของรัฐบาลและของกระทรวงการคลัง

อำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมสรรพสามิต (ต่อ)

(ตาม พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560)

การออกกระเบียบเรื่อง

- การบรรจุภาษณะ ชนิด และลักษณะของภาษณะ
- การระบุข้อความ หรือ เครื่องหมายบนภาษณะ
- การแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาษณะ
- การเก็บและการขนย้ายสินค้า
- การกำหนดเวลา และการขยายกำหนดเวลา การยื่นแบบรายการภาษี
- การขยายเวลาการแจ้งเรื่องต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน พรบ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจตาม พรบ.ดังนี้

(ตาม พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560)

- ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม และพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิต ไม่เกินอัตราท้าย พรบ.
- การยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม
- การกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พรบ.นี้
- แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจตาม พรบ.ดังนี้ (ต่อ)

(ตาม พรบ.สรรพสามิต พ.ศ.2560)

- การออกกฎหมายลำดับรอง
- การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ
- การวางระเบียบ เพื่อกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติ
- มีหน้าที่ชี้แจงและตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๑ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี
- (2) การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ
- (3) การเก็บและการขนย้ายสินค้าที่จำเป็นต้องควบคุม (เช่น สินค้า สุรา)
- (4) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุติด เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า ที่จำเป็นต้องควบคุม
- (5) การประกอบกิจการสถานบริการ

หมวด ๑ การจัดเก็บ

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจตีความประเภทสินค้าและบริการ ตามบัญชี
พิกัด อัตราภาษีสรรพสามิต ท้าย พรบ.โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

**การตีความให้เป็นไปตามประเภทสินค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด และไม่ได้มีผลย้อนหลัง**

ประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2560

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การตีความ ประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัด อัตราภาษีสรรพสามิต

ข้อ 1. กรณีสินค้า

1.1 การตีความหรือการจำแนกประเภทสินค้า โดยให้อัตราตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ข้อความในประเภทที่กล่าวถึงสินค้าที่ทำด้วยวัตถุหรือสารใด

ให้หมายถึงสินค้าทั้งที่ทำด้วยวัตถุหรือสารนั้นทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนด้วย

กรณีตัวอย่าง สินค้าสุรา

มาตรา 152 ในส่วนนี้ “สุรา” หมายความว่ารวมถึง วัตถุ ทั้งหลาย หรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไม่เกิน 0.5 ดีกรี

มาตรา ๑๕๒ ...0.5 ดีกรี

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น

(ให้หมายความรวมถึงสุราแช่ ที่ได้ผสมกับสุรากลับแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรี ด้วย)

“สุรากลับ” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว

(เป็นสุราที่เกิดจากการหมักวัตถุดิบจำพวกน้ำตาลและแป้งกับเชื้อสุรา เกิดเป็นน้ำส่ำหมักมีแอลกอฮอล์แล้วนำไปกลั่น เมื่อกลั่นแล้วจะได้สุราที่มีปริมาณแอลกอฮอล์มากกว่า 15 ดีกรี เช่น สุราสามทับ สุราขาว สุราผสม สุราปรุงพิเศษ สุราพิเศษ เป็นต้น)

(ให้หมายความรวมถึง สุรากลับที่ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี)

การจำแนกประเภทสินค้าที่ประกอบด้วย วัตถุ หรือ สารตั้งแต่ชนิดหนึ่งขึ้นไป ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน (2)

(2) ถ้าเห็นได้ว่าสินค้าใดอาจจัดเข้าได้สองประเภทหรือมากกว่านั้น จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้ถือหลักการจำแนกประเภทดังนี้

ก) ถ้าประเภทหนึ่งระบุลักษณะของสินค้าไว้โดยชัดเจน และอีกประเภทระบุไว้อย่างกว้าง ให้จัดสินค้าเข้าประเภทที่ระบุไว้โดยชัดเจน

ข) สินค้าซึ่งผสมหรือประกอบด้วยวัตถุต่างชนิดกัน หรือประกอบด้วยส่วนควบต่างชนิดกัน ซึ่งไม่อาจจำแนกประเภทตามความใน (ก) ได้ ให้จัดเข้าในประเภทของวัตถุ หรือส่วนควบที่มีลักษณะ อันเป็นสาระสำคัญสำหรับสินค้านั้น เท่าที่หลักเกณฑ์นี้จะบังคับได้

ค) สินค้าซึ่งไม่อาจจัดเข้าในประเภทใดตามความใน (ก) หรือ (ข) ให้จัดเข้าในประเภทที่มีอัตราภาษีสูงสุด

(3) ...

(4) กรณีสินค้ำนำเข้าให้ใช้หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร
เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย

1.2 การตีความประเภทสินค้ำนอกจากหลักเกณฑ์ 1.1 ให้ตีความตามลักษณะสินค้ำ
ตอนนั้น

บัญชีท้ายกฎกระทรวง กำหนดพืชดัดอัตรภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 ตอนที่ 13 สิ้นค้าสุรา

ประเภทที่ 13.01

(1) สุราแช่

(ก) ชนิดเบียร์

(ข) ชนิดไวน์ และสปาร์กลิ่งไวน์ที่ทำจากองุ่น

(ค) ชนิดสุราแช่ ผลไม้ที่มีส่วนผสมขององุ่นหรือไวน์องุ่น

(ง) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก) (ข) (ค)

บัญชีท้ายกฎกระทรวง กำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ต่อ)

(2) สุรากลั่น

(ก) ชนิดสุราขาว

(ข) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก)

1) ชนิดสุราสามทับ

(ก) ที่นำไปใช้ในการอุตสาหกรรม หรือการแพทย์หรือเภสัชกรรม หรือ วิทยาศาสตร์

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

(ข) ที่นำไปทำการแปลงสภาพ

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(ค) กรณีอื่น ๆ นอกจาก (ก) และ (ข)

2) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก 1)

มาตรา 153 ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุรา...ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี...

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวง การอนุญาตผลิตสุรา พ.ศ. 2560 บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2560

ข้อ 2 ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตผลิตสุรา ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีสุราแช่

(2) กรณีสุรากลั่น

(ก) ชนิดสุราขาว สุราผสม สุราปรุงพิเศษและสุราพิเศษ ต้องเป็นบริษัทจัดตั้งตามกฎหมายไทย มีผู้ถือหุ้นตามสัญชาติไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 51

(ข) ชนิดสุรสามทับ เพื่อขายในราชอาณาจักรต้องเป็นรัฐวิสาหกิจไทย

มาตรา 154 ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวง เรื่องการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 บังคับใช้วันที่ 16 กันยายน 2560

ข้อ 2 ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรมี 5 ประเภท

1. นำเข้ามาเพื่อขาย (มิใช่ขายในร้านค้าปลอดอากร)
2. นำเข้ามาเพื่อขาย (เป็นการขายในร้านค้าปลอดอากร)
3. นำเข้าเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือมิใช่เพื่อการค้า
4. นำเข้าสินค้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสุรา
5. นำเข้าในกรณีอื่นนอกจากข้อ 1 – 4

มาตรา 154 ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี(ต่อ)

ข้อ 3 ผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 เป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร แต่เพียงผู้เดียว

ประเภทที่ 2 เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นร้านค้าปลอดอากร

ประเภทที่ 3 เป็นผู้ได้รับอนุญาต เป็นร้านค้าปลอดอากร

ประเภทที่ 4 ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา

ประเภทที่ 5 ต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ผู้รับใบอนุญาตต้องนำเข้าสู่สุราเข้ามาในราชอาณาจักร ภายในหกเดือน นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้สำหรับการนำเข้าได้เพียงครั้งเดียว (หากมีการนำสุรา เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา 195

มาตรา 155 ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวง เรื่อง การอนุญาตขายสุรา พ.ศ. 2560 บังคับใช้วันที่ 16 กันยายน 2560

ข้อ 3 ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตขายสุรา ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. เป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
2. เป็นบุคคลธรรมดาที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ (สามารถยื่นทางระบบอิเล็กทรอนิกส์)

มาตรา 156 ใบอนุญาตขายสุรา มี 2 ประเภท

ประเภทที่ 1 สำหรับการขายสุราทุกชนิด (ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป)

ประเภทที่ 2 สำหรับการขายสุราทุกชนิด (ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร) ผู้ที่ขายสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขายสุราก่อนดำเนินการ ย่อมมีความผิดฐานขายสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท ตามมาตรา 196

มาตรา 157 ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาษาพระบรมจสุสุรา เพื่อการค้า
เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา

มาตรา 158 ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ
หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใด เจอปนลงในสุราเพื่อการค้า
เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา
(การฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท
ตามมาตรา 196)

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต

มาตรา 16 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า... เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี ตามพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

มาตรา 17 ในกรณีเสียภาษีตามมูลค่า ให้ถือมูลค่าดังนี้

- (1) กรณีสินค้า ให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (2) กรณี บริการ...

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

มาตรา 18 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา 17 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้นำเข้า แจ่งราคาขายปลีกแนะนำ และโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี

มาตรา 20 สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิ หรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านับแต่วันแต่

- (1) อาหารกระป๋องที่มีของเหลวหล่อเลี้ยง ให้ใช้น้ำหนักรวมในการคำนวณภาษี
- (2) กรณีสินค้าที่บรรจุหีบห่อ หรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อและภาชนะ และมีเครื่องหมาย หรือมีป้ายแสดงปริมาณแห่งสินค้า ติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

มาตรา 21 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม (เว้นแต่การนำออกไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือเขตประกอบการเสรี)

ถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือบุคคลใดนำสินค้านั้นออกไปใช้ภายในโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องเสียภาษีสรรพสามิต เช่นเดียวกับการนำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

(2) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษี เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรศุลกากร

เว้นแต่ กรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังทัณฑ์บน

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

มาตรา 22 ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลานำเข้า ได้รับการยกเว้นหรือลดอัตราภาษี ที่นำเข้ามาเพื่อใช้เอง โดยบุคคลที่มีสิทธิ์นั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อประโยชน์อย่างใด ที่ทำได้ โดยเฉพาะ

ถ้าสินค้านั้นโอนไปเป็นของบุคคลที่ไม่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นหรือลดภาษี หรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีตามอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษี ให้เป็นไปตามดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน
- (2) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นหรือลดอัตราภาษี
- (3) ในกรณีที่สิทธิ์ที่ได้รับการยกเว้น หรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับสิทธิ์
- (4) ...

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

มาตรา 25 ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้า ขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ในเวลาที่สินค้าหรือวัตถุดิบนั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชี

มาตรา 28 ในกรณีที่สินค้านำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษี หรือวางเงินหรือวางหลักประกัน ก่อนจะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร

เพื่อประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด ให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตาม พรบ. นี้ กับพิกัดอัตราศุลกากร

ส่วนที่ 2

การเสียภาษีสรรพสามิต(ต่อ)

มาตรา 32 การจดทะเบียนสรรพสามิต

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า สินค้าที่อยู่ในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า

ส่วนที่ 5

การยื่นแบบรายการภาษี และการชำระภาษี

มาตรา 54 การยื่นแบบรายการภาษี และการชำระภาษี ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

ให้ยื่นแบบรายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิด ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (เว้นแต่กรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามที่กำหนดในมาตรา 21 (1) วรรคสอง ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษี ภายใน วันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในวันจะเสียภาษีเกิดขึ้น หรือก่อนการนำเอา สินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม และแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(2) ในกรณีสินค้านำเข้า

ให้ยื่นแบบรายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นสินค้านำเข้า ให้ ตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากร

ส่วนที่ 9

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา 103 สินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ที่มีออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี (ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดในกฎกระทรวง)

มาตรา 105 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีสิทธิขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ โดยนำจำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้ว สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า มาหักออกจากจำนวนเงินที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น

ส่วนที่ 9

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี(ต่อ)

มาตรา 106 อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในกรณีดังต่อไปนี้

(1) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้作为วัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิม หรืออีกประเภท หรืออีกชนิดหนึ่ง ซึ่งต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามพรบ. นี้

(2) สำหรับสินค้านี้้นำไปใช้作为วัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก (การยกเว้นตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักการณ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง)

ส่วนที่ 9

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี(ต่อ)

มาตรา 107 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีในกรณีดังต่อไปนี้

(1) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศลโดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลางส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(2) สินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(3) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสัญญาฉบับนานาประเทศหรือทางการทูตตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(4) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

ส่วนที่ 9

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี(ต่อ)

มาตรา 110 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้ (การพิสูจน์ความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพ เป็นไปตามกฎกระทรวง)

มาตรา 112 กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้ว และมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้า แก่ผู้นำเข้า (ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร)

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ

มาตรา 184 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

(1) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 18 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 19 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 27 มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 34 มาตรา 35 วรรคหนึ่ง มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 40 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 47 มาตรา 120 วรรคสองหรือวรรคสาม

(2) ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา 64 วรรคสอง หรือวิธีการที่อธิบดีประกาศตามมาตรา 79 วรรคสอง

(3) ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา 6 (2) (3) (4) หรือ (5)

(4) ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 14 วรรคสองหรือมาตรา 133

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 185 ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงาน
สรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง
มาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 120 วรรคหนึ่ง
หรือมาตรา 123 (1) (2) หรือ (4) ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
80,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 186 ผู้ใดทำการดังต่อไปนี้ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี หรือปรับตั้งแต่ 5 เท่า
ถึง 20 เท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

- (1) ฝ่าฝืน มาตรา 26
- (2) นำเข้าซึ่งสินค้ามิเสียภาษี

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 185 ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงาน
สรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง
มาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 120 วรรคหนึ่ง
หรือมาตรา 123 (1) (2) หรือ (4) ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
80,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 186 ผู้ใดทำการดังต่อไปนี้ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี หรือปรับตั้งแต่
5 เท่าถึง 20 เท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย
หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ฝ่าฝืน มาตรา 26

(2) นำเข้าซึ่งสินค้ามีเสียภาษี

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 188 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ฝ่าฝืนมาตรา 46

(2) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 118 วรรค 1, 2, 3, 4, 5

(3) ไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือหนังสือเรียกของอธิบดีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 9 มาตรา 96 วรรคหนึ่ง มาตรา 123 (3) โดยไม่มีเหตุอันควร

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 189 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 70 วรรคหนึ่ง มาตรา 76 มาตรา 77 มาตรา 78 มาตรา 79 วรรคหนึ่ง มาตรา 80 วรรคหนึ่ง มาตรา 81 มาตรา 82 มาตรา 83 หรือมาตรา 121 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 190 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 146 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 400,000 บาท

มาตรา 191 ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา 153 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 192 ผู้ใดซื้อหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา 153 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท แต่ถ้าสุรานั้นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

มาตรา 193 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 153 วรรคหนึ่ง มาตรา 163 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 171 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 194 ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราหรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา 153 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 163 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

มาตรา 195 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 154 วรรคหนึ่ง มาตรา 166 หรือมาตรา 175 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 196 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 155 วรรคหนึ่ง มาตรา 157 มาตรา 158 มาตรา 160 วรรคหนึ่ง มาตรา 161 วรรคหนึ่ง มาตรา 162 มาตรา 167 วรรคหนึ่ง มาตรา 169 มาตรา 176 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 200 ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการภาษีที่ต้องยื่นตาม พรบ.นี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 202 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี และปรับไม่เกิน 1,200,000 บาท

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 203 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 2 เท่า ถึง 10 เท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือเสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่า 400 บาท

(1) มีไว้ในครอบครอง ซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียไม่ครบถ้วน เว้นแต่

ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการ

ข) ผู้ได้รับอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ ไฟ

(2) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย (ซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษี)

หมวดที่ 3

บทกำหนดโทษ(ต่อ)

มาตรา 204 ระวังโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 5 เท่าถึง 10 เท่า ของค่าภาษีที่ต้องเสีย หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

- (1) ขายหรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน
- (2) ขายหรือมีไว้เพื่อขาย โดยไม่มีสิทธิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งสินค้าได้รับการยกเว้น หรือได้รับคืนภาษี

มาตรา 208 ในกรณีมีผู้กระทำผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจน เป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้น กระทำความผิด “ผู้นั้นต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”